

Skatteministeriet

26. marts 2015
J.nr. 14-5164043

Samrådsspørgsmål A-C

- Tale til besvarelse af spørgsmål A-C den 7. april 2015

Spørgsmål

A) Vil ministeren redegøre for den kreds af skatteydere, der med en vedtagelse af L 88 utilsigtet vil blive ramt af indførelse af skattepligt for udenlandske deltagere i danske kommanditselskaber, herunder hvor stor en gruppe, der er tale om?

B) Vil ministeren redegøre for, hvordan SKAT rent praktisk aktuelt fører kontrol med udenlandske kommanditselskabsdeltageres skattebetalinger og herunder oplyse, hvilke praktiske problemer der kan være i forbindelse med denne kontrol?

C) Ministeren bedes redegøre for, om udenlandske deltagere i danske kommanditselskaber har mulighed for at gemme sig

bag en ejerstruktur, så de reelt er de ultimative ejere af kommanditselskabsandelene uden reelt at fremstå som sådan og på denne måde kan undgå dansk beskatning? Er ministeren enig i, at Danmark i sin lovgivning bør tage alle mulige tiltag for at sikre mest mulig transparens?

Indledning

Tak fordi jeg får lejlighed til at uddybe indholdet af min tale til 1. behandlingen og mine svar på spørgsmålene på SFs lovforslag.

Jeg vil behandle de tre stillede samrådspørgsmål under ét.

Enighed om målet

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at Danmark ikke skal bruges som en mellemstation i skattelytransaktioner, og at åbenhed og transparens er centrale elementer i kampen mod skattespekulation. Det tror jeg egentligt, at Lisbeth Bech Poulsen og jeg er helt enige i. Der, hvor vi ikke er helt

enige, er, når vi skal finde de midler, som skal bruges til at nå målet.

Gennemførte initiativer

Regeringen har allerede gennemført initiativer, som både giver åbenhed og modvirker international skattespekulation med Danmark som mellemstation.

Et af disse initiativer er de åbne skattelistes, som øger gennemsigtigheden omkring selskabernes skattebetalinger.

Et andet initiativ er, at Danmark ikke kan bruges som mellemstation til at spekulere i kildeskatteprocenter på udbytter, når multinationale selskaber fører udbytter fra et selskab i ét land til et selskab i et andet land.

Inden jul indgik regeringen to gode aftaler på skattelyområdet, blandt andet sammen med SF. Aftalerne skal bl.a. sikre, at der kommer øget åbenhed om ejerskabet af kommanditselskaber. Ifølge Erhvervssty-

relsens registre er der i dag i medfør af de selskabsretlige regler registreret ca. 3.400 kommanditselskaber.

I dag er der alene krav om, at kommanditselskaber på anmodning skal oplyse til SKAT, hvem ejerne i kommanditselskabet er. Vi vurderede, at dette ikke er tilstrækkeligt. Risikoen kan fx være, at der søges oplysninger vedrørende tidligere indkomstår – og kommanditselskabet i mellemtiden er likvideret.

Det indgår derfor i aftalerne, at kommanditselskaber skal omfattes af det kommende ejerregister over reelle ejere. Dette vil sikre, at der er umiddelbar og sikker adgang til oplysningerne – uden at det er nødvendigt at orientere kommanditselskabet.

Der indføres også hjemmel til at lade kommanditselskaber omfattes af Erhvervsstyrelsens ejerregister over legale ejere. I

den forbindelse skal det sikres, at der sker koordinering mellem registrene, således at dobbeltregistrering undgås.

Herudover sikrer aftalerne, at SKAT har særlig fokus på kontrol af kommanditselskaber.

Der kan derfor ikke være tvivl om, at regeringen hele tiden har haft fokus på at bekæmpe skattely.

Kredsen af skatteydere som rammes utilsigtet

Vi bør imidlertid vælge de værktøjer, som rent faktisk virker, i kampen mod skattely. Det betyder også, at vi ikke hovedkulds skal kaste os ind i generelle brede værnsregler, som ikke har den ønskede effekt, men derimod giver øgede administrative byrder.

Når jeg mener, at SFs forslag om at gøre udenlandske deltagere i kommanditselskaber begrænset skattepligtige rammer for bredt, skyldes det, at alle udenlandske del-

tagere i kommanditselskaber vil blive begrænset skattepligtige til Danmark.

Det vil gælde, selvom den udenlandske deltager er bosiddende i et land, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Det er korrekt – som beskrevet af SF i lovforslagets bemærkninger – at dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil medføre, at den udenlandske deltager ikke vil skulle betale skat i Danmark, når der ikke er et fast driftssted her i landet. Bopælslandet vil have beskatningsretten.

Det ændrer imidlertid ikke på, at alle disse udenlandske deltagere bliver pålagt selvangivelsespligt, og dermed skal opgøre og selvangive en skattepligtig indkomst. Disse mange deltagere bliver således utilsigtet pålagt administrativt besvær – uden at det medfører nogen skattebetaling.

Dette administrative besvær skal opvejes mod den øgede beskatning af deltagere med bopæl i lande, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.

Der findes ikke i dag registreringer af deltagere i danske kommanditselskaber, hvorfor det ikke er muligt at opgøre, hvor mange deltagere, der er bosiddende i overenskomstlande, og hvor mange, der er bosiddende i lande, som ikke har en overenskomst med Danmark. Men i betragtning af vores relativt brede netværk af overenskomster vil jeg mene, at der er relativt mange deltagere, der er bosiddende i overenskomstlande.

Det skal også tages i betragtning, at SFs lovforslag ikke vil tage hånd om de problemer, der er belyst i pressen vedrørende russiske og ukrainske ejere af danske kommanditselskaber, idet Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomster med begge lande.

Det gør vores eksisterende værnsregel derimod. Den eksisterende værnsregel gør et kommanditselskab til et selvstændigt skattesubjekt, hvis mere end 50 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne besiddes af personer eller selskaber i et skattelyland eller i et land, der anser kommanditselskabet for et selvstændigt skattesubjekt – hvilket fx Rusland gør. Dette medfører, at kommanditselskaber, der ejes fra Rusland, vil blive behandlet som et selvstændigt skattesubjekt i Danmark.

Jeg mener derfor, at det er mere målrettet at skabe overblik ved at indføre ejerregistre for kommanditselskaber, hvilket vil forbedre kontrolmulighederne for både SKAT og udenlandske skattemyndigheder.

SKATs kontrol

Skattelypakkerne medfører som omtalt, at SKAT har øget fokus på misbrug af kommanditselskaber. Det er dog endnu for tidligt at drage konklusioner på baggrund af

SKATs hidtidige undersøgelser. Jeg har besøgt SKATs projekt skattely for at møde medarbejderne og høre nærmere om selve arbejdet. Jeg fik et godt indtryk af et professionelt tilrettelagt projekt med engagerede medarbejdere, og jeg fik nogle gode og brugbare tilbagemeldinger. Projektet tager udgangspunkt i en gruppe på knap 400 kommanditselskaber, hvor man har skønnet, at der er tale om udenlandske ejere.

SKAT har oplyst, at de oplever nogle praktiske problemer.

Kommanditselskaberne har ofte ikke noget fast driftssted i Danmark, hvorfor det kan være svært at kontrollere substansen af transaktionerne. Når SKAT anmoder om oplysninger, er dokumentationen ikke altid fyldestgørende, og kvaliteten af oplysningerne er ikke altid tilstrækkelig.

SKAT bruger derfor aftalerne om udveksling af oplysninger til at få verificeret op-

lysningerne. Det er derfor centralt, at Danmark har et så stort netværk af aftaler om udveksling af oplysninger som muligt. I de senere år er dette netværk af aftaler som bekendt blevet udvidet kraftigt – og omfatter nu næsten alle væsentlige lande og jurisdiktioner.

SKAT oplever også, at der i praksis er mulighed for, at udenlandske ejere kan sløre deres ejerskab via udenlandske koncernstrukturer, hvor det kontrolmæssigt er yderst vanskeligt at afdække ejerskabet. Dette er selvsagt uacceptabelt.

Ejerstruktur og transparens

På dette punkt tror jeg, at vi er helt enige – Lisbeth Bech Poulsen og jeg. Danmark skal arbejde for mest mulig gennemsigtighed. Men det vil ikke kunne undgås, at spekulanter forsøger at lave konstruktioner, som prøver at sløre de reelle ejerforhold. Det er imidlertid ikke et problem, som vi kan løse med dansk lovgivning alene.

Hvis udenlandske ejere af danske kommanditselskaber via en udenlandsk koncernstruktur forsøger at sløre det reelle ejerskab, er det ikke et problem, der er isoleret til Danmark og til dansk beskatning. Det er i høj grad et internationalt problem.

Men vi skal selvfølgelig have dansk lovgivning på plads også. Som jeg tidligere har været inde på, så sikres dette med skattelyaftalen. Med aftalen skabes lovgrundlaget for, at også kommanditselskabers ejerforhold kan omfattes af ejerregistrarne – både de legale ejere og de reelle ejere.

Det er efter min mening vigtigt, at vi her er med i førerfeltet og går foran som et godt eksempel. Jo flere lande, der har tilsvarende regler, jo sværere bliver det at sløre de reelle ejerforhold.

I EU-regi arbejdes der heldigvis også på at skabe øget åbenhed og på at skabe natio-

nale ejerregistre med oplysninger om selskabers reelle ejere. Det sker som led i arbejdet med det 4. hvidvaskdirektiv. Direktivforslaget er meget tæt på at være endeligt vedtaget. Der er således indgået et kompromis mellem Rådet og Europa Parlamentet. I dette kompromis er der lagt op til, at selskaberne i EU forpligtes til også at oplyse om de reelle ejere, og disse oplysninger skal registreres i centrale registre i medlemslandene.

Dette vil være et væsentligt fremskridt, som forbedrer åbenheden om ejerskabet af alle selskaber i EU, herunder danske kommanditselskaber.

Afslutning

Samlet set mener jeg derfor, at regeringen hele tiden har arbejdet på alle fronter for at sikre gennemsigtighed og sikre, at de virksomheder, der skal betale skat til Danmark, også gør det.

Det gælder både lovgivningsarbejdet på na-

tionalt niveau og på internationalt niveau. Samtidigt har SKAT fokus på, at den gældende lovgivning overholdes, og undersøger, om de eksisterende regler er tilstrækkelige.

Når alt dette er sagt, vil jeg også gerne understrege, at det jo ikke er sådan, at vi ikke løbende vil se på udviklingen. Det er klart, at vi med de to skattelyaftaler har besluttet os for en række indsatser, som vi nu skal se virke. Så kan vi jo evaluere dem, når de har virket, og se, om det er tilstrækkeligt.